

پرسش ۳۹۱: اولیای خدا آموزگاران مردم اند نه فالگیر

السؤال / ۳۹۱: السلام عليكم.. بصراحة بس سمعت بالدعوة دعيت الله (عزوجل) وشفقت السيد أحمد الحسن وأمنت في، أنا بس بدي يعملني خدمة هي أشبه بمعجزة، في النهاية نحن ما فينا نلجأ لغير الإمام المهدي، والسيد أحمد الحسن هو الطريق للإمام ورسوله، الهدف من هالرسلة انو بدي النصيحة شو أعمل من السيد أحمد ما حاكتب شو الموضوع لانو أنا على يقين السيد لحالو حيعرف ببركة من الله مأجورين.

المرسلة: آية - لبنان

سلام عليكم....رُك و پوست كنده بگویم من به محض این كه این دعوت را شنیدم، با دعا از خداوند عزوجل درخواست نمودم و سيد احمد الحسن را دیدم و به او ایمان آوردم. من فقط دوست دارم کاری برایم انجام دهد كه بسیار شبیه معجزه است. ما در نهایت جز امام مهدی کسی را نداریم كه به او پناه ببریم و سيد احمد الحسن هم راه رسیدن به امام و فرستاده‌ی او است هدف از این نامه این است كه دوست دارم بدانم باید چه کاری برای سيد احمد انجام بدهم و نمی‌خواهم بنویسم موضوع چیست چون یقین دارم كه سيد اکنون به برکت خداوند خبر دارد. اجرتان با خدا

فرستنده: آية - لبنان

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآله الأئمة والمهديين
وسلم تسليماً.

الأخت الكريمة .. لا أرى في سؤالك طلباً حقيقياً، وهذا الذي تطلبينه لا علاقة له بإثبات أحقية الدعوات الإلهية، بل وليس فيه مما يتعلق بالدين شيئاً، فالإمام المهدي (ع) ووصيه ورسوله لم يجعلهما الله سبحانه ليلىبا

طلبات الناس التي لا علاقة لها بمعرفة الحق والتقرب إلى الله سبحانه، فأولياء الله(ص) هم معلمون للناس، ومن ثم على الناس أن تتأدب بأدبهم وأن تعمد إلى سؤالهم فيما يقربهم من الله سبحانه والنور، ويبعدهم عن الأنا والظلمة، كذلك هنا أمر علينا أن نلتفت إليه وهو أن الله سبحانه أرسل أولياءه(ع) ليخرجونا من الظلمات إلى النور لا أن يخبرونا بما نتوهمه في ظلمتنا، والذي ينبغي على الناس أن تعرفه هو أن الله سبحانه جعل أولياءه أعلم الناس في شريعته وفيما يبلغون عنه وليس فيما يتوهمه الناس أنه من العلم وهو ليس كذلك، بصريح العبارة؛ أولياء الله(ع) ليسوا فتاحي فال، أو عرافين أو قارئ طالع ليتوجه لهم الناس بأسئلة هي لا تتم إلا عن افتتان بالأنا والركون إليها.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آله الائمة و المهديين و سلم تسليماً.

خواهر گرامی در سؤال شما اثری از طلب حقیقت نمی بینم و این چیزی که شما درخواست نموده‌ای، ربطی به اثبات حقانیت دعوت‌های الهی ندارد؛ حتی چیزی که در آن به دین مربوط باشد هم وجود ندارد. خداوند، امام مهدی (ع) و وصی و فرستاده‌ی او را برای این قرار نداده است تا آن دسته از درخواست‌های مردم که ربطی به معرفت حق و تقرب به سوی خدای سبحان ندارد را اجابت کنند. اولیای الهی (ع) آموزگاران مردم‌اند و بر مردم است که به آداب آنها تربیت شوند و در سؤال پرسیدن از آنها، قصد و هدفشان چیزی باشد که ایشان را به خدای سبحان و به نور نزدیک گرداند و از انانیت و ظلمت دور سازد. نکته‌ای وجود دارد که باید مورد توجه قرار دهیم: این که خداوند سبحان اولیایش را برای این فرستاده است تا ما را از تاریکی‌ها به روشنایی ببرند، نه این که از چیزی که ما در تاریکی خود گمان می‌کنیم، به ما خبر دهند. بر مردم شایسته و بایسته است بدانند که خدای سبحان اولیایش را داناترین مردم به شریعتش و به آنچه تبلیغ می‌نمایند قرار داده و نه در آن چیزی که مردم گمان می‌کنند علم است در حالی

که علم محسوب نمی‌شود. به عبارت صریح: اولیای الهی (ع) فال‌گیر، کاهن یا طالع‌بین نیستند تا مردم با سؤالاتی که صرفاً ریشه در انانیت و تمایل به آن دارند، سراغ آنها بروند.

وينبغي على من يدعي أنه مؤمن بولي الله (ع) أن يتأدب بأدب الله سبحانه سواء في السؤال أو غير السؤال، وعليه أن يجمل في الطلب، وفقم الله لما يحب ويرضى.

**اللجنة العلمية - أنصار الإمام المهدي (مکن الله له في الأرض)
الأستاذ زكي الأنصاري - ١٥ / شهر رمضان / ١٤٣٠ هـ ق**

بر کسی که ادعا می‌کند به ولیّ خدا ایمان آورده، شایسته است به ادب خدای سبحان متأدب شود، چه در سؤال پرسیدن و چه در چیزهایی غیر از سؤال پرسیدن. وی همچنین باید در درخواستش حدّ اعتدال را رعایت کند و افراط ننماید. خداوند شما را بر آن چه مورد رضایتش است موفق بدارد.

هیأت علمی - انصار امام مهدی (ع) (خداوند در زمین تمکینش دهد)

استاد زکی الانصاری - ١٥ ماه رمضان ١٤٣٠ هـ ق

